

VOORSCHOT OP DE KRIMP

Auteur: Martin Liebrechts, BouwhulpGroep B.V.

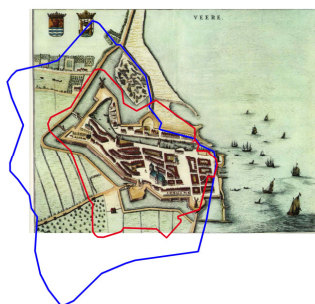
De afgelopen maand bracht ik een weekend door op Walcheren. Een eiland, dat de wereld van nu verbindt met het VOC-tijdperk. In het verleden speelde het eiland met Middelburg, Vlissingen en Veere een belangrijke rol in de economie van Nederland. De rijkdom uit het verleden is nog steeds de pijler. Nu is de rol bescheiden. Ooit bezat Veere meer dan 3.000 inwoners, nu is dat de helft. Deze krimp heeft al langgeleden plaatsgevonden. In dat opzicht is Veere een beter voorbeeld voor een excursie dan bijvoorbeeld Detroit in Amerika. De schaal van Veere past toch beter bij de Nederlandse schaal van kleinschaligheid.

Als je dan naar Veere kijkt en probeert de economische en demografische beweging sinds 1600 te begrijpen, dan is de conclusie dat wat ooit waarde had, nog steeds waarde heeft. De Grote Kerk van Veere is hiervan een voorbeeld. Deze heeft in de afgelopen eeuwen alle mogelijke functies vervuld. Van kerk tot stal, overdekt voetbalveld, opslagruimte en nu een culturele bestemming.

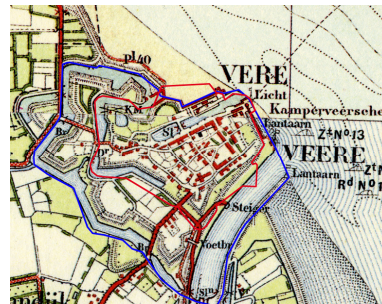
Het zoeken in de bestaande stad/voorraad richt zich op die kwaliteit, die de tand des tijds kan doorstaan. Is dat nu de verkaveling, de gebouwstructuur, de gevel? Op elk schaalniveau kan zich dit begeven. Alleen moet je er wel oog voor hebben. Sjablonen leiden in deze situatie tot niets. Grote of grootschalige gedachten weerspiegelen vaak de armoede van kijken. Waren het niet de grote gebaren die in de jaren vijftig de grote doorbraken door de Amsterdamse grachtengordel voorstelden, of die tot Hoog Catharijne geleid hebben. De reden hiervoor was de overheersing van de oneliners: bereikbaarheid.

Eenzelfde beperkte gedachte overheerst de huidige discussie bij krimpscenario's. Er wordt geroepen om parken, water, ruimte etc. Maar bijna nooit gaat het om de beleving van het wonen. En dat is toch de waarde op korte of lange termijn.

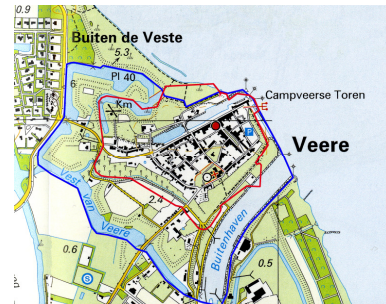
Het benutten en verbeteren van de bestaande woningen en buurten moet centraal staan. Het gebruik van de aanwezige ruimte geeft kansen. Het samenvoegen van twee woningen levert al gauw een grootte op van circa 650 m³. Dit kan in de krimpgebieden tegen een redelijke prijs. Het beeld van het totaal - woning, straat of buurt - vraagt altijd om de inzet van een gezamenlijk gedragen beeldkwaliteit, met ruimte voor individuele invulling. Uiteindelijk is het geheel van de omgeving een belangrijke kwaliteitsdrager. Dan pas ontstaat er zinvolle ruimte voor identiteit en leidt krimp niet tot verkramping.

1652
- 3000 inwoners
- 750 woningen (100%)

1900

2000
- 600 inwoners
- 300 woningen (40%)
- een woning van 400 m³ en een perceel van 180 m²: € 300.000,-